

1888-10-22

þÿ ” · ¼ ¿ ã¹ µ¹ ¿ ¼ µ^{1/2} ° ± ä é ä - á é ä · ½
þÿ ã å ½ - ç¹ ã¹ ½ ä · â à á ¿ â ä ¿ ½ œ ·
þÿ ã ä ± » µ⁻ ã · â µ à¹ ã ä ¿ » ® â ...

þÿ · á µ å ½ · ä¹ ò á ì³ á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8187>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά

Νομ. Συμβ.

Εν προς -> Αρχλία

Αδωνομία

Αμμοχώστος

Λαρυμιά

Λεμεσός

Πάφος ✓

A. K. Bovill

ΤΥΠΟΣ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν συνέχειαν τῆς πρὸς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν σταλείσης ἐπιστολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν ὑπὸ ἡμερᾶ. 20 Ἰουλίου, ἐπιφυλαττόμενοι προερχῶς ν' ἀναδημοσιεύσωμεν ἐκ τῆς Κυανῆς Βίβλου καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διαμειφθέντα μεταξὺ αὐτῶν ἔγγραφα, σχετικῶς πρὸς τὰς ἐλαττώσεις αἰτινὰς ἐπηνέχθησαν ὑπὸ τῶν αἰρ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς νήτου.

Προχωρῶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐπαρχιακῶν ἀστυνόμων, ὧν ὁ μισθὸς ἀπερρίφθη καὶ τῶν ὁποίων τὰ γραφεῖα κτηρηγήθησαν. Εἶνε ἀληθές ὅτι τὸ Συμβούλιον προὔτεινεν ὅπως ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντά των εἰς τοὺς Διοικητάς· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶνε μάταιον καὶ ἀσκοπον. Οἱ διοικηταὶ ἔχουσι νὰ παρατηρῶσι τὰ καθήκοντά των ἅτινα εἶνε ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ τῶν ἀστυνόμων, ἵνα μὴ εἴπω περὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν φυλακῶν, γυμνασμάτων καὶ οἰκονομίας. Τὸ νὰ καταργηθῶσι τὰ ἀστυνομικὰ γραφεῖα ταῦτόν ἐστὶ τοῦ ἀφαιρῆν τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν τῶν ἄγγλων ἀξιωματικῶν ἐν τοῖς διζμερίσμασιν Ἀμμοχώστου, Λάρνακος, Λεμεσσοῦ καὶ Πάφου. Τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. οὔσης ὑπευθύνου ἀπέναντι τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς Κύπρου ἀδυνατεῖ νὰ ἐπινεύσῃ εἰς σῶμα, ἐξ 700 ἀνδρῶν, τὸ πλείστον τούρκων, ὠπλισμένον ἀντι ἀγγλικῆς ἐπιτηρήσεως, ἐν μέσῳ πληθυσμοῦ, τὸ πλείστον, χριστιανῶν· καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἀριθμὸς τις χριστιανῶν μελῶν συνεκατένευσεν εἰς τοῦτο, ἐμπνέει τὴν ἀμφιβολίαν ἐὰν τὰ πρακτικὰ, εἰς ἅ νῦν ἐνασχολοῦμαι, ἔτυχον περισσευμένης μελέτης. Τῷ ὄντι ὑπάρχει μέρος τι ἐν τῇ εἰς τὸ διάγγελμα ἀπαντήσῃ τοῦ συμβουλίου τῆς 30 ἀπριλίου, ἔπειρ, νομίζω ὅτι καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ αἰρετὰ μέλη οὐδαμῶς προσεδόκων, ὅτι αἱ πράξεις των θὰ λάβωσι τελικὸν σκοπὸν. «Εἶνε λυπηρὸν, λέγουσι τὰ αἰρετὰ μέλη, ὅτι ἡ κυβερνήσις δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ πάσας τὰς νῦν προτεινομένας τροποποιήσεις καθ' ἓν τρόπον σκοπεῖται ἢ πραγματοποιήσῃ αὐτῶν. Τοῦτο εἶνε ἔργον τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἀνάστης εἰς ἣν ἐπεφυλάχθησαν δικαιώματα τῶν ὁποίων δὲ-

Φωνὴ τῆς Κύπρου
22)3/11/1888

ναται να κάμη χρῆσιν άνευ τῆς ἡμετέρας ψήφου.»

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος «δικαίωμα» τῆς Α. Μεγαλειότητος εἶνε τὸ ἐν τῷ ἔδαφίῳ 3 τοῦ διατάγματος τῆς Ἀνάσσης χορηγούμενον, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐβρύθη τὸ παρὸν Νομοθετικόν. Ἡ σκέψις τῶν αἰρ. μελῶν ἐπομένως εἶνε ὅτι τὰ κονδύλια ἅτινα ἀπερρίφθησαν ὑπ' αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἀπέρριψιν τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. δὲν δύναται νὰ ἐπινεύσῃ, δύνανται νὰ ἐπικυρωθῶσιν, ἐάν ἐθεωρεῖτο κατ' ἄλληλον τοῦτο, διὰ Διατάγματος τοῦ Συμβουλίου, ἀπαλλακτομένων οὕτω τῶν αἰρετῶν μελῶν τῆς εὐθύνης τῶν θάπανων, ἅς, ὡς φρονοῦσιν, εὐσυνειδήτως ἀπέρριψαν. Ἡ πρόνοια αὕτη βεβαίως αἶρει πᾶσαν δυσκολίαν ἐκ τῆς περιστάσει τούτῃ, τὸ δὲ ἐπιφυλακθὲν δικαίωμα τῆς Α. Μ. πρὸς τήρησιν τῆς καλῆς πίστεως ἀπέναντι ἀξίων καὶ τιμίων ἀτόμων, φαίνεται συνάδον μὲ τὰς τοῦ λόρδου Κιμπερλέυ ἀρχάς, ἅς ἐξέθηκον ἐν τῇ ἐπιστολῇ του τῆς 10 Μαρτίου 1882 δι' ἧς ὑπεδείκνυε τὰς γενικὰς ἀρχάς ἐφ' ὧν ὤφειλε τὸ Συμβούλιον νὰ βαδίῃ. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ ὁ λόρδος εἶπεν ὅτι, ὅπως προνοήσωμεν περὶ αἰδικῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποθέσεων διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος, δεόν νὰ δοθῇ ἰσχύς τῇ Α. Μ. τοῦ νὰ νομοθετῇ, ἐάν εἶνε ἀνάγκη, διὰ τὴν νῆσον, διὰ διατάγματος ἐν Συμβουλίῳ. Ἡ ἐπαπειλοῦσα τὴν γραφικὴν δύναμιν τῆς Ἀρχιγραμματείας καταστροφή, ἡ ἐπαπειλοῦσα ἀπαλλαγὴ τῶν ζαπτιέδων ἐκ τῆς ὑπὸ ἀγγλῶν ἀξιοματικῶν διοικήσεως καὶ ἡ ἐπαπειλοῦσα ἀρσίς τῆς πίστεως ἀριθμοῦ τινος δημοσίων ὑπαλλήλων, μοὶ φαίνονται ὅτι εἰσὶ πρόξενά τῆς αὐτῆς εἰδικῆς ἀνάγκης, ὥστε δὲν δύναμαι ἢ νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς νὰ διατάξῃτε τὸν δικηγόρον τοῦ Στέμματος ὅπως ἐτοιμάσῃ, τῆ βροθεῖα τοῦ ἀρχιλογιστοῦ, συμπληρωματικὸν νομοσχέδιον (ἔπερ θέλει ἐπικυρωθῇ), οὕτως ὥστε νὰ καλυφθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν δι' ἕκαστον τμήμα πρὸς πληρωμὴν μισθῶν καὶ χορηγήσεων, ὧν ἄνευ θεῖ παρεβλάπτετο ἡ δημοσία πίστις.

Δθὸ τῶν θέσεων ἅς ἔθιξαν τὰ αἰρετὰ μέλη μοὶ ἀνηγγέλθησαν ὑφ' ὑμῶν ὡς χηρεύουσαι ὥστε οὐδὲν ζήτημα δικαιοσύ-

νης πρὸς άτομα ἐγείρεται σχετικῶς πρὸς αὐτάς. Ὑπεδείξατε ἐπίσης ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας τῆς 1ᾶς Μαΐου ἐλαττώσεις τινὰς αἵτινες δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν ἀνευ βλάβης τῆς πίστεως, ἤτοι·

Ἐλάττωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου κατὰ 25 λ.

Κατάργησιν τοῦ μισθοῦ τοῦ δευτέρου χωρομέτρου λ. 120.

Ἐλάττωσιν τῶν ἀμοιβῶν τῶν διδομένων εἰς ὑπαλλήλους τῆς ἀστυνομίας κατὰ 80 λ.

Κατάργησιν τῆς χορηγήσεως τῆς διδομένης εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους δι' ἐκμάθησιν γλωσσῶν λ. 120.

Ἐπιδοκιμάζω τὴν ἀπάλειψιν τῶν κονδυλίων τούτων ἐκ τοῦ νομοσχεδίου. Ἄλλ' ὑπάρχει ἕτερα περίπτωσις ἐν ἣ ἡ μὴ φαίνεται ἀμφίβολον ἐὰν ἡ δημοσία πιστις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς παραδραπτομένη. Αἰνίττομαι τὴν περίπτωσιν τοῦ κ. Α. Κ. Πέβιλ, βοηθοῦ τοῦ ἀρχιδασονόμου, τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς κατεβιβάσθη ἀπὸ 360 λίρας εἰς 250. Ὁ κύριος οὗτος ἐπορεύθη εἰς Κύπρον τῷ 1881 ὅπως ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ τμήματι τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀλλὰ μετὰ τινὰ ἔτη ἐκούσιως παρητήθη τῆς θέσεώς του. Πιστεύω ἐτι διέμεινεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐν τῇ νήσῳ ἐργαζόμενος δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμὸν, καὶ τὸ 1886 ἀποτανθεὶς προσελήφθη ἀκ νέου εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ παρόντι γραφεῖῳ. Δέον ἔστιν, ὑποθέτω, νὰ θεωρηθῇ ἐτι ἐκλάβετο τῆς ἐργασίας του ἐν πλήρει γνώσει ἐτι ὁ μισθὸς του ὑπῆγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει νομίζω ἐτι οὗτος δὲν δύναται νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν διορισθέντων εἰς διαρκεῖς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ νομοθετικοῦ, ἢ ἐκείνων, αἵτινες προσελήφθησαν κτήσιν, τῶν μὴ ἐχόντων ἀρρομὴν νὰ πιστεύωσιν ἐτι αἱ θέσεις τῶν ἦσαν προσωριναί. Αἰνίττομαι, εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ λόγου μου, περιπτώσεις ὡς τὰς τῶν χωρομετρῶν, αἵτινες ἐσχάτως προσελήφθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ συμβολαίῳ ἐπὶ ὠρισμένα ἔτη.

Πιθκὸν νὰ ὑπάρχωσι περιπτώσεις ὑπαγομέναι εἰς τὰς αὐτάς θεωρίας ἐς ἄλλας

φερα ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ κ. Πέβλι.
Ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, τὸ αὐτὸ μέτρον
δεῖν νὰ ληφθῆ καὶ δι' αὐτάς.

Ὡς πρὸς τὸ μέλλον, θὰ εἶπω ἐπὶ τοῦ
παρόντος ἐπὶ τῇ Κυβέρνησει τῆς Α. Μ.
θὲν θὰ ἐβλεπε μετ' εὐχαριστήσεως τὴν
ἔτος κατ' ἔτος ἐπικαλῆσιν τῆς μεθόδου
ταύτης, ἣτις ἐφέτος θὰ γίνῃ δεκτὴ, ἥτοι
τὴν ἐπιψήφισιν νόμου περιέχοντος ἀνε-
παρκῆς ποσὸν ὅπερ κατόπιν συμπληροῦ-
ται διὰ διατάγματος τῆς Α. Μ. ἐν συμ-
βουλίῳ, δυνάμει τῶν δικαιωμάτων ἄτι-
να τῇ ἐπεφυλάχθησαν. Ἐὰν οἱ νομοθέ-
ται ἐξακολουθήσωσι τὴν αὐτὴν πορείαν
καὶ κατὰ τὰ ἐπιόντα ἔτη, ἡ κυβέρνησις
τῆς Α. Μ. ἀναγκασθῆσεται νὰ ἀναθεω-
ρήσῃ τὸ ἕλον ζήτημα τοῦ πολιτεύματος
τῆς Κύπρου. Ἀλλὰ μισῶ νὰ πιστεύω
ἄτι τὴν αὐτὴν πορείαν θὰ ἐξακολουθήσω-
σι καὶ εἰς τὸ μέλλον. Πίπειθα ὅτι ὁ κυ-
πριακὸς λαὸς καὶ οἱ αἰρετοὶ αὐτοῦ ἀντι-
πρόσωποι ἐκτιμῶσι τὰ προνόμια ἅτινα
ἀπολαμβάνουσι καὶ εἶμαι πάντῃ διατε-
θειμένος νὰ ἀποδώσω πᾶν ἔτι θεώρησα
ἀνάρμοστον ἐν τοῖς τελευταίοις πρακτι-
κοῖς των εἰς ἀπειρίαν καὶ ἔλλειψιν ἱπαρ-
κοῦς θεωρίας. Συμριωνῶ μετ' αὐτῶν ὡς
πρὸς τὴν προθυμίαν των πρὸς ἐπίτευξιν
οἰκονομιῶν καὶ ἐλπίζω ὅτι βαθμηδὸν μέ-
τρα οἰκονομίας δύνανται νὰ ἐξευρεθῶσιν,
ἅτινα, ἀνευ τῆς ἀδίκου φύσεως ἀτόμων ἢ
δημοσίων συμφερόντων, θὰ ἐπέφερον τὰ
αὐτὰ σχεδὸν ἀποτελέσματα. Ἐν ἐπέρι-
μου ἐπιστολῇ θὰ κάμω μνησίαν περὶ τῶν
σημείων ἐφ' ὧν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπενεχθῆ
μεγαλειτέρα οἰκονομία. Ἀλλὰ τὸ ζήτη-
μα δεῖται ἐξετάσεως ὑπὸ ἐγγωρίου ἐπι-
τροπῆς, καὶ ἐὰν 2—3 κύριοι, ἀντιπροσω-
πεύοντες τὴν ἐκεῖ κοινότητα, ἐδέχοντο
νὰ ἀποτελέσωσι μέλη τῆς τοιαύτης ἐπι-
τροπῆς, ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. προθύ-
μως θὰ ἀπεδέχετο τὰς ὑπηρεσίας των.

Ὅτι τὸ βαρὺ καὶ ἀκαθῶδες τοῦ δημοσιογράφου ἔργον ἐν Κύπρῳ ὑπόκειται εἰς πλείστῃ ἔσας κακουχίας, τοῦτο καλῶς ἐγνωρίζομεν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεδύθημεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον· ἐτι δὲ καὶ ἐχθρούς τινας θά ἐσχηματίζομεν, καὶ τοῦτο ἐπίσης κάλλιστα ἐγιγνώσκομεν. Ταῦτα γράφομεν, διότι κύριοί τινες περιήρχοντο τὸ παρελθὸν Σάββον τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως μὲς ἐκλιπαροῦντες τοὺς συνδρομητὰς τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ὅπως ἐπιστρέψωσιν ἡμῖν τὸ φύλλον, τίς οἶδε, τίσι λόγοις χρώμενοι. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ἐτι κατώρθωσαν νὰ πείσωσι πεντάδα τινα εὐπίστων, ὧν τὰ ὀνόματα πρὸς τὸ παρὸν θεωροῦμεν περιττὸν νὰ μνημονεύσωμεν, ὅπως πράξωσι τοῦτο, ἀλλὰ πρὸς μεγίστην θλίψιν των ἡ ἐπιστραφεὶς ἀριθμὸς τῶν φύλλων πᾶσαυτα τετραπλάσιως ἀνεπληρώθη ὑπὸ φιλοπατρίδων κυρίων. Δὲν θέλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἴτια ἅτινα ὑπηγόρευσαν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον· τοῦτο οὔτε καινὸν οὔτε ἀγθὲς εἶνε ἐν Κύπρῳ, ὥστε οὐδεμίαν προσοχὴν δεῖται. Διαβεβαίωμεν ὁμῶς αὐτοῖς ἐτι οἰκτρῶς πλανῶνται ἂν νομίζωσιν ἐτι διὰ τοῦ τρόπου των τοῦτου θὰ πείσωσιν ἡμᾶς· ν' ἀλλάξωμεν τακτικὴν καὶ νὰ καταστήσωμεν τυφλά αὐτῶν ὄργανα. Ὁ προσορισμὸς ἡμῶν εἶνε πολὺ ὑψηλότερος ἢ ὥστε νὰ κατέλθωμεν μέχρι τοῦ σημείου τούτου. Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν δὲν ἀνήκει εἰς 2—3 ἄτομα· ἀνήκει εἰς τὸν λαὸν πρὸς τὸ πλευρὸν τοῦ ἐποίου συναγωνίζεται καὶ ὅστις θέον νὰ ἦ ἐνήμερος πάντων τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν λαμβανόντων χώραν. Ἡμεῖς δὲ ὡς διαχειριστὰς τῆς ἐφημερίδος εἰς ἓν ἀείποτε ἀτενίζομεν τέρμα, εἰς ἓνα προσβλέπομεν σκοπὸν αὐτὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀληθῶν, τῶν καλῶς ἐγνωσμένων συμφερόντων τοῦ τόπου, καὶ ἀδιάφορον ἂν τοῦτο ἀντίκειται ταῖς συμφέρουσι 2—3 ἢ καὶ 10 ἀτόμων. Διαπρυσίως δὲ σήμε-

ρον κηρύττομεν ὅτι ἐννοοῦμεν νὰ ὦμεν ἀνεξάρτητοι καὶ νὰ στιγματίζωμεν πάντα παρεκτρεπόμενον, εἰς οἵανδήποτε κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν ἀνήκει· οὐδὲ δυναμέθα νὰ ἀλλάξωμεν τὰς ἀρχὰς ἡμῶν ταύτας καὶν αὐτὸ τοῦτο κτελετοῖ καταστὰθῶμεν ὑπὸ τῆς αὐστηματικῆς τούτων ἀντιπολιτεύσεως. Μαθίτωσαν λοιπὸν οἱ φίλοι ἡμῶν ὅτι μάτην πειρῶνται διὰ τούτων μέσων νὰ βλάψωσιν ἡμᾶς· μάτην νομίζουσιν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ θέσωσι φέμωτρον εἰς τὸ εὐπαρρησιαστον καὶ θαρραλέον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν στόμα· μάτην ἐρύττουσι λάκκον, ἕπως καταστῆ ὁ τάφος τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν, ὁἷοτι, ὡς ἐφθηνεν εἰπόντες, ἐν τῇ δημοσιογραφικῇ ἡμῶν σταδιοδρομίᾳ ἐν μόνον ἔχομεν προσοριλὲς μέλημα· τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν προσόρμισιν τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς Κύπρου εἰς λειοκύμονα λιμένα.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Κύπρου» ἀκολουθεῖ ἀπρεγκλίτως τὴν ἦν ἀπὸ τῆς ἐδρύσεώς της ἐχάραξε πατριωτικὴν ἐδδὸν καὶ οἰκτεῖρει πάντα πειρῶμενον διὰ διαδόσεων ἡκιστα ἀκριβῶν νὰ πείσῃ τὸν λαὸν περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἄς εὐρεθῆ τις, ἀλλ' ἀπροσωπόληπτος, νὰ εἴπῃ ἡμῖν ὅτι ἢ ἐν γένει πορεία τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν δὲν ὑπῆρξε πατριωτικὴ καὶ ἴσμεν ἕτοιμοι νὰ θρασύσωμεν τὴν γραφίδα καὶ τίλειον νὰ σιγήσωμεν.